

Landschappelijk inpassingsplan Hantumerwei 65, Aalsum

Locatie | formaat A3 | datum: 28 oktober 2020

Groter overzicht locatie, Luchtfoto Google Maps

Aan de Hantumerwei 65 in Aalsum worden de bedrijfsactiviteiten beëindigd waardoor er verschillende opstallen leeg komen te staan. In het kader van rood- voor rood worden deze gesloopt waardoor er een tweede woning op de kavel gerealiseerd kan worden. Hiervoor wordt het bestemmingsplan gewijzigd. Om deze ruimtelijke ontwikkeling mogelijk te maken krijgt het erf een landschappelijke herinrichting.

Deze panelen beschrijft het landschappelijk inrichtingsplan en de wijze waarop de ruimtelijke kwaliteit gewaarborgd blijft. De gemeente heeft daarbij een aantal aandachtspunten meegegeven:

- De locatie is geen onderdeel van een lint;
- Kenmerk voor dit gebied is de verstrooide plaatsing van de woningen en boerderij, waarbij de woningen vaak redelijk dicht op de weg staan en de boerderij wat meer ruimte om zich heen heeft.
- Deze ruimere opzet is op deze locatie ook mogelijk waarbij er genoeg lucht tussen de nieuwe woning en het lint moet blijven om de openheid en doorzichten te behouden.

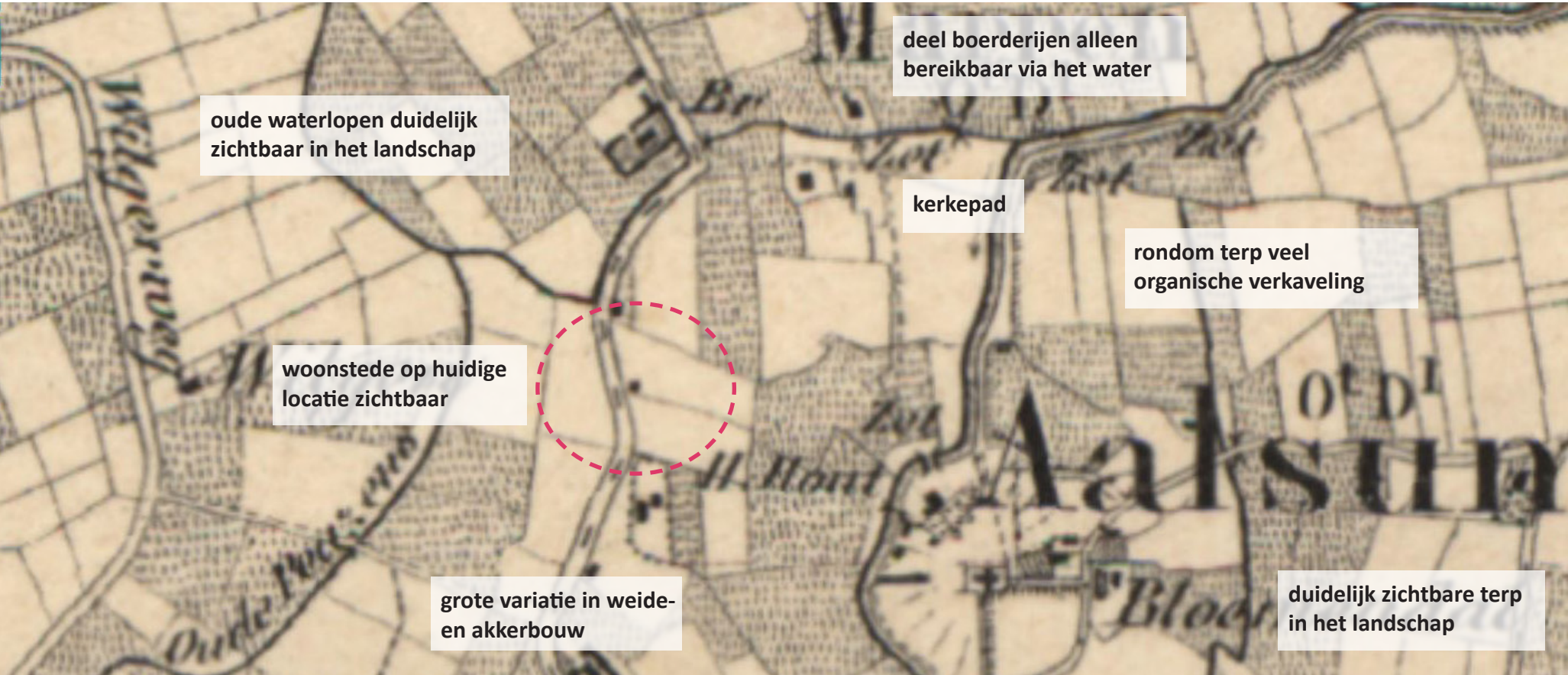
Daarnaast is het de wens van de opdrachtgever de kavels te koppelen aan de weg en beide een grote te laten krijgen van ongeveer 1000 tot maximaal 1500 m². Zodat deze naar de toekomst ook goed verkoopbaar zijn.

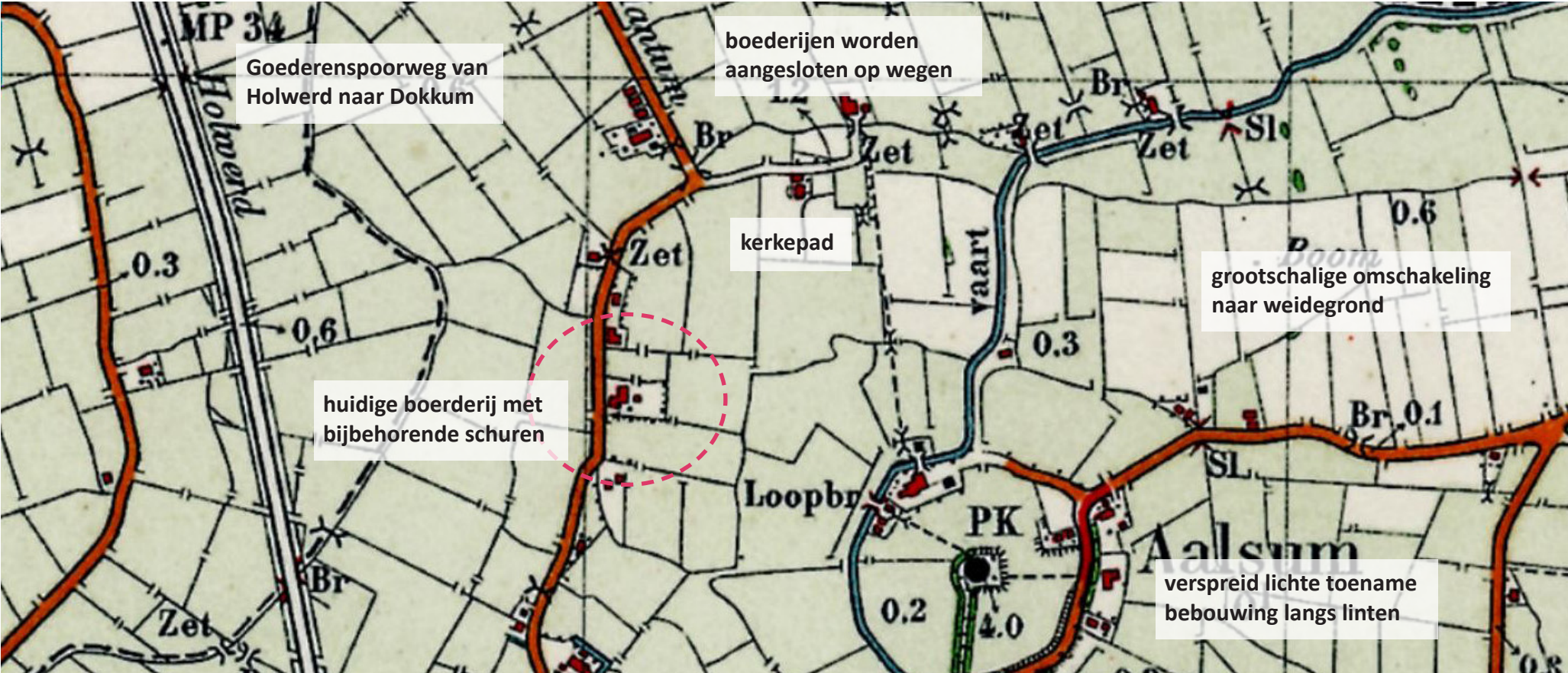
Detail locatie, Luchtfoto Google Maps

the Citadel Company
ARCHITECTENBUREAU

Historische kaart ca 1910 Topotijdsreis

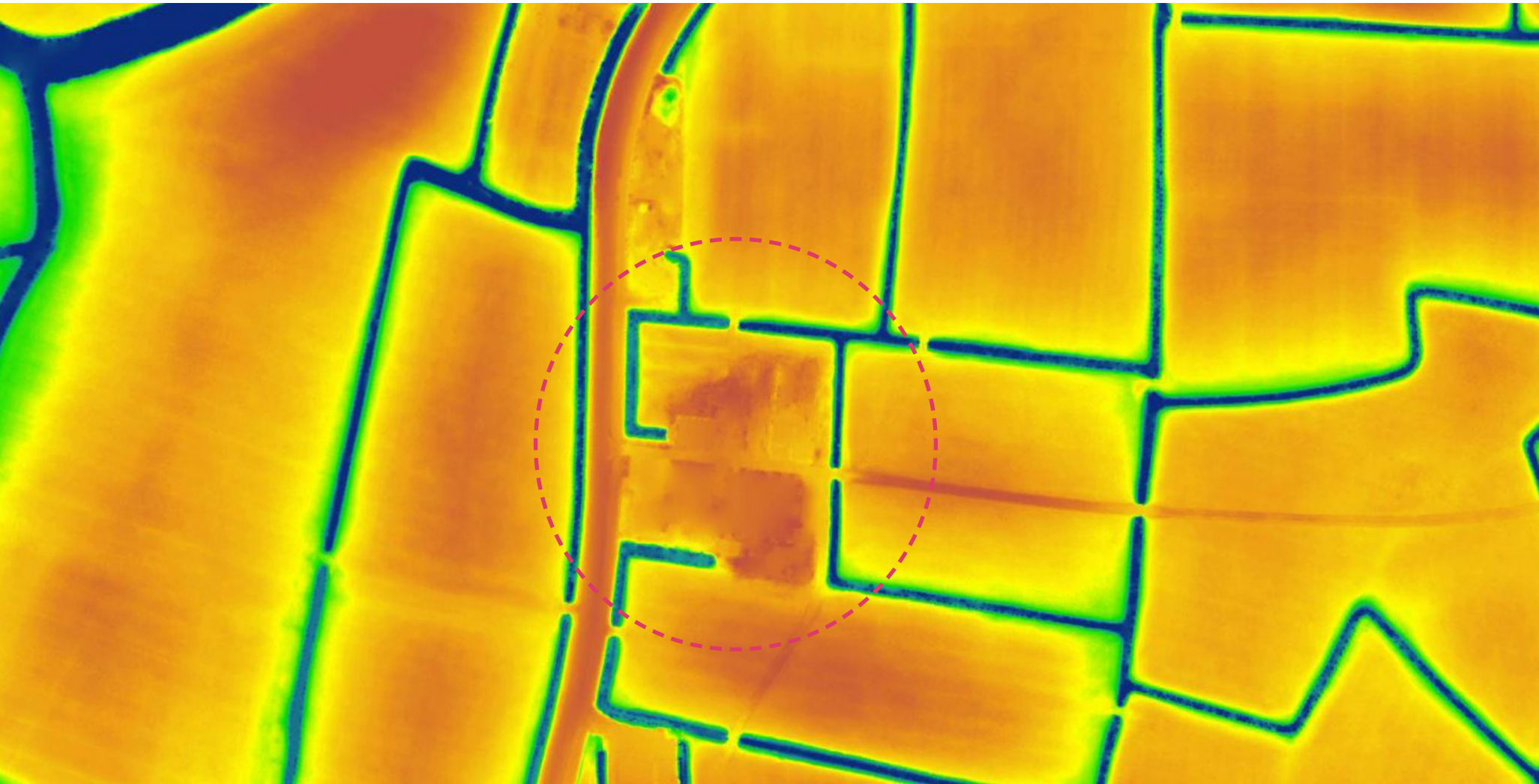
Historische kaart periode 1930-1950 Topotijdsreis

Historische kaart ca. 1980 Topotijdsreis

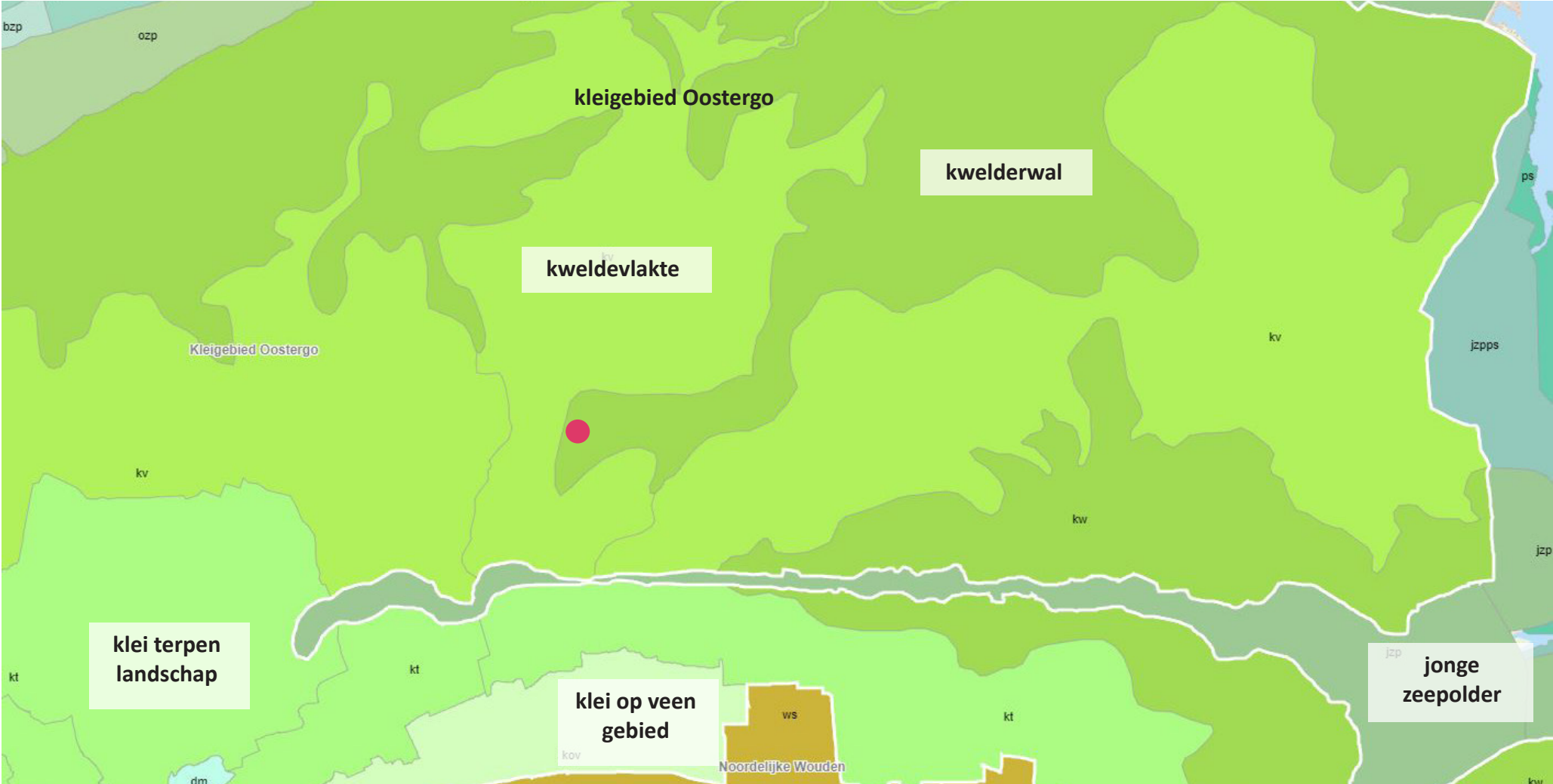
Hoogtes omgeving bron algemene hoogtekartaat Nederland

Hoogtes omgeving bron algemene hoogtekartaat Nederland

Het begin van de bronstijd (2000-800 v. Chr.) geeft een weer iets sterkere zeespiegelstijging te zien. Op deze wijze ontstonden het getijdesysteem van de Paesens. Het door de zee gevormde landschap met getijgeulen, zandplaten, slik, kwelders, kwelderwallen, kweldervlaktes, prielen, krekens en oeverwallen won terrein ten koste van het veengebied. In de rustige ondiepe wateren achter de duinen kreeg slib de kans te bezinken waardoor delen van het wad langzaam maar zeker hoger en droger werden. De laagste delen van een kwelder worden gevormd door krekens en prielen. De kwelderwal is een hoger gelegen deel van de kwelder, waar bij overstromingen grover materiaal werd afgezet. Deze gronden werden belangrijk voor de akkerbouw. Achter en tussen de kwelder- en oeverwallen lagen de wat lager gelegen kweldervlaktes.

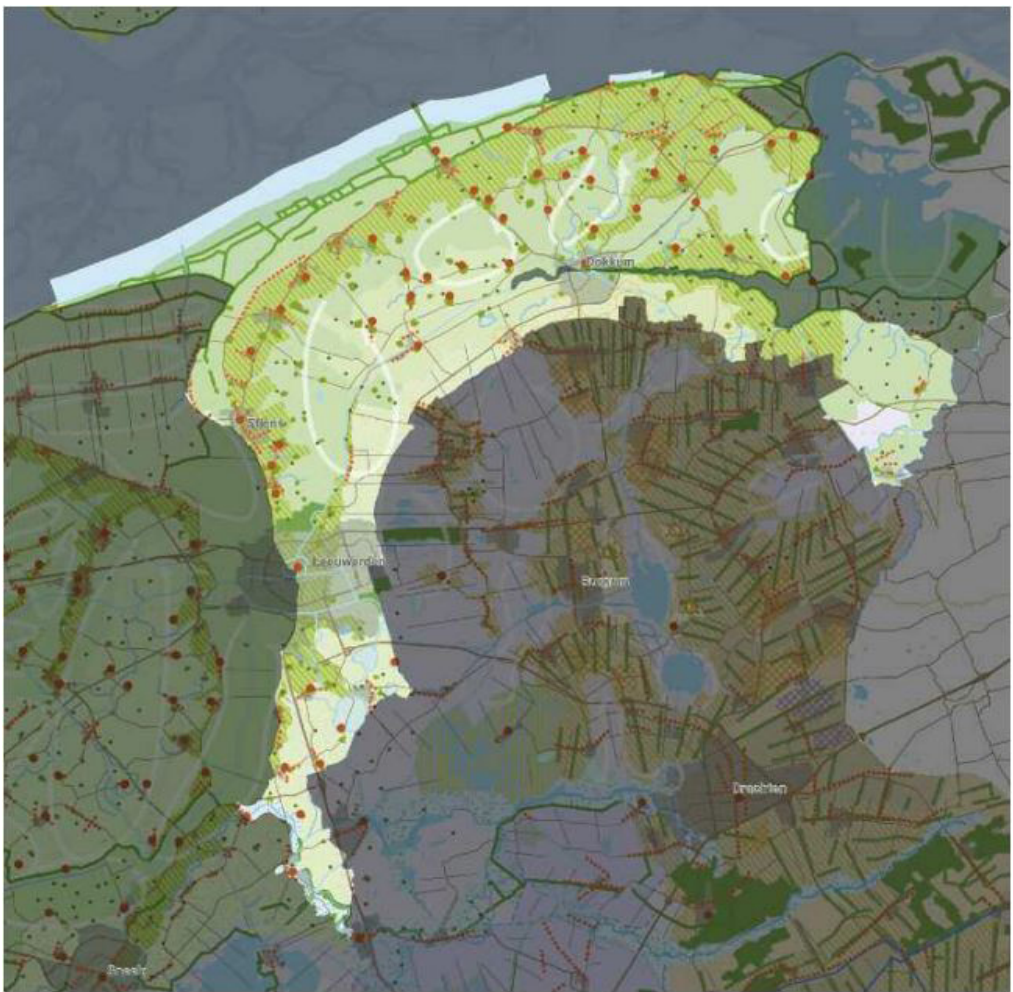
Op een kwelderwal is die inrichting bloksgewijs en haaks op de wallen en zijn de nederzettingen erop rechthoekig van opzet. Pas wanneer meerdere boerderijen clusteren in een redelijk egale omgeving zal men zijn overgegaan tot een radiaire indeling van het landschap en bijgevolg ook de nederzetting. Dit was maar een enkele maal aan de orde, vandaar de zeldzaamheid van het radiaire type. In het knipkleigebied van Oostergo is de indeling ogenschijnlijk onregelmatig. De hoofdstructuur van de verkaveling is in hoofdzaak terug te voeren is op de hoogteligging en het microreliëf van de landerijen, als ook op de wens om de boerenbedrijven binnen een kleiner deelgebied onderling gelijkwaardig naar aard te laten zijn. De landschappelijke indeling is zo beschouwd binnen het gehele kleigebied op dezelfde tijdloze principes terug te voeren.

uitsnede Landschapstypenkaart Provincie Friesland

De locatie is gelegen op de kwelderwal. Het lineaire karakter van de kwelderwal dient daarbij gerespecteerd te worden. En stapeling met genoemde elementen is essentieel voor de landschappelijke inpassing:

- De ritmiek van de (terp)dorpen als leesbare, afzonderlijke eenheden op de wal met de openheid daartussen. De dorpen mogen niet aan elkaar vastgroeien;
- De dorpssilhouetten, met als bakens de kerktorens, moeten herkenbaar blijven zonder dat “ruis” ontstaat tussen de dorpsranden en het omliggende landschap; de zichtlijnen die de kern van het dorp met het landschap verbinden, dienen gehandhaafd te blijven
- Ten behoeve van de herkenbaarheid van de kwelderwal enige verdichting met bomen uitsluitend toestaan langs de weg in en bij de toegang tot het dorp en bij boerderijerven. De ruimte tussen de dorpen op de kwelderwal vrijhouden van beplanting.

kaart Landschapsstructuur Oostergo, Provincie Friesland

Het huidige erf bestaat uit een boerderij met aangebouwde stal en een cluster van bijgebouwen. De boerderij staat direct aan de weg met de bijgebouwen daar achter in tweede en derde positie. Het erf wordt door middel van een centraal pad ontsloten en leid naar achtergelegen kuilbulten. Dit pad is tevens de ontsluiting van de achtergelegen kavel. Het erf wordt aan de voorzijde richting de weg afgeschermd met een haag. Op de hoek van de kavel staat aan de zuidzijde een groep van drie solitaire bomen. Deze bestaat uit een iep en twee essen waarbij de grootste karakteristiek is. Op de kavelgrens staat lineair aan de schuur een rij populieren die door hun maat en schaal het erf massa geven en een herkenbaar punt in het open landschap vormen.

Het nieuwe erf is compact van opzet. Doordat de betonplaten en kuilvoerbulten verdwijnen wordt het open zicht op het landschap hersteld. De afstand van vijftig meter tussen bebouwing van het bestaande lint en het nieuwe erf is ruim. Daarnaast zorgt een helder groen kader om het erf voor een duidelijke overgang naar het open landschap. Voor de ontsluiting van de woningen worden de aanwezige inritten benut. Het erf oogt van buiten als één geheel maar daarbinnen is er een duidelijke grens tussen beide kavels. Tussen de percelen wordt op de erfgrans een beukenhaag geplant. Elementen zoals een boomgaard en schuur verspringen in positie ten opzichten van de bestaande bebouwing waardoor privacy op de achterzijde van de kavel ontstaat en wandvorming wordt voorkomen.

wordt doorgetrokken langs de bestaande schuur waardoor er ruimte is om achter op het erf te draaien. Aan de zuidzijde ontstaat een ruimte tuin waarbij een solitaire walnoot wordt aangeplant om de hoek van het erf te markeren. De nieuwe woning staat in positie achter de bestaande woning. Daardoor blijft de hiërarchie van het oude erf behouden. Het bosje op de hoek van het erf versterkt dit beeld door de nieuwe woning vanaf deze zijde uit het zicht te houden. De noordzijde van het erf wordt afgeschermd met een elzensingel tegen de wind (essen mogen ook maar zijn vanwege de essentaksterfte niet aan te bevelen). Door hieronder geen onderbeplanting aan te brengen blijft het zicht op het landschap vanuit de nieuwe woning behouden. Het erf wordt aan de noord- en oostzijde begrenst met een greppel als heldere maar subtiële overgang naar het landschap.

